

T SAMO ZA PRETPLATNIKE

Veliki intervju

Nadbiskup Uzinić u velikom istupu za Telegram: 'Progon Crkve u komunizmu ne može biti razlog da opravdavamo ustaške zločine'

Riječki nadbiskup otvoreno govori i o nelagodnim temama te poručuje: 'Društvo mora ponovno naučiti razgovarati i o onome u čemu se ne slažemo'

MLADEN PLEŠE

PRIJE 4 SATA 118 PREPORUKA

Poslušajte ovaj članak · 28:46 min

Poklonite članak

14

'U svijetu koji postaje sve nesigurniji spasit će nas više povjerenja, više pravednosti, više solidarnosti i više prijateljstva. Spasit će nas sposobnost da jedni u drugima više ne gledamo prijatelju i neprijatelje' / Snima Marko Mišćević

“Ne govorim da bih se svidio nego zato što to osjećam kao svoje poslanje”, nadahnuto kaže riječki nadbiskup **Mate Uzinić**, jedan od rijetkih crkvenih velikodostojnika čije javno izgovorene riječi redovito nailaze na odobravanje velikog broja vjernika i nevjernika, katolika i nekatolika, ateista i agnostika.

“Kad se evanđelje naviješta bez straha i bez potrebe da se njime nekoga pobijedi, onda ono može doprijeti i do onih koji nisu dio Crkve. Ima mnogo vjernika, agnostika i ateista, kako unutar tako i izvan moje nadbiskupije, koji mi u izravnom kontaktu ili u porukama kažu da izražavam njihove stavove. Ali ima i onih drugih, koji se sa mnom ne slažu”, naglašava riječki nadbiskup.

Pitam ga kako se nosi s kritikama iz crkvenih krugova i katoličkih medija. Nastoji se, kaže, time ne baviti više nego što je nužno. “Kritika je sastavni dio javne službe. Ne mogu očekivati da će se svi slagati sa svime što govorim i činim. Kad je kritika dobronamjerna, argumentirana i utemeljena, treba je ozbiljno uzeti jer može pomoći da vidimo ono što sami možda ne bismo vidjeli.

Nadbiskup Mate Uzinić

MARKO MIŠČEVIĆ

Ali ima i kritika koje to zapravo nisu. Ima etiketiranja, podmetanja, vrijeđanja, izvlačenja riječi iz konteksta. Ima pokušaja da te se unaprijed diskvalificira zato što ne govoriš kako bi neki željeli. Na to se nastojim ne osvrtni previše jer bi mi oduzelo mir i slobodu koji mi trebaju za služnje.”

‘Nastojim ostati miran’

Ipak, priznaje, nije sasvim imun na to. “Čovjeka pogodi kad se o njemu govori neistinito ili zlonamjerno, osobito kad to dolazi iz crkvenih krugova. Ali tad pokušavam pred Bogom provjeriti jedno: kritizira li me se zato što sam učinio nešto loše ili zato što sam nastojao, koliko sam znao i mogao, služiti evanđelju? Pomaže mi misao iz Prve Petrove poslanice: Nije sramota trpjeti kao kršćanin, ako trpimo zato što nastojimo činiti dobro.” [\(1Pt 3,17, 4,16\)](#)

“Zato nastojim ostati miran. Ne zbog toga što bih mislio da sam iznad kritike, nego zato što ne želim da me strah od kritike spriječi da činim ono što smatram svojom pastirskom odgovornošću. Sramota bi bila da činim zlo, da nisam vjerodostojan, da ne živim ono što naviještam.”

Mate Uzinić rodio se 1967. u Dubravi kod [Omiša](#). Završio je Teološki fakultet u [Splitu](#), a na Papinskom lateranskom sveučilištu u [Rimu](#) postigao je licencijat iz crkvenog i civilnog prava. Zaređen je za svećenika 1993., a za [dubrovačkog biskupa](#) postavljen 2011. godine. Papa [Franjo](#) imenovao ga je 2022. za [riječkog nadbiskupa](#).

Ne moramo se svi slagati

Ni ljevica ni desnica, niti bilo kakva nacionalna ili politička ideologija ne smiju zarobiti Crkvu: ona mora ostati slobodna da svima govori evanđelje, upozorava nadbiskup Uzinić. "Ali i Crkva mora imati dovoljno širine da svoje mjesto u njoj mogu naći vjernici različitih političkih pogleda, ako svoje djelovanje nastoje oblikovati u skladu s evanđeljem, poštovanjem ljudskog dostojanstva i brigom za opće dobro."

No protivno tim željama, u Hrvatskoj jača [polarizacija](#). Kad se društvo počne dijeliti na naše i njihove — a naši su uvijek dobri, a njihovi uvijek zli — tad svi zajedno nazadujemo, podsjeća Uzinić. "Vjerujem da mnogi ljudi koji se danas nalaze na različitim stranama društvenih i političkih prijepora iskreno misle da žele dobro [Hrvatskoj](#). Problem je, međutim, u tome što se međusobno sve manje čujemo. Svatko ostaje zatvoren u vlastiti krug istomišljenika."

Poziva na dijalog i odmah objašnjava da to ne znači odustajanje od vlastitih uvjerenja. "Dijalog znači spremnost da drugoga saslušam, da pokušam razumjeti iz koje pozicije govori, čega se boji, što želi zaštititi i što smatra važnim. Tek tada možemo ozbiljno razgovarati i o onome u čemu se ne slažemo. Uostalom, ne moramo se svi i u svemu slagati. U pluralnom društvu to nije ni moguće ni potrebno. Ali moramo ponovno naučiti razgovarati."

Lijepo i nelijepo lice Crkve

Podsjećam ga da polarizaciju društva nerijetko potiču upravo neki [svećenici](#) i [biskupi](#). Ni oni nisu izvan društva u kojemu žive, uzvraća. "Valja biti oprezan. Ne smijemo generalizirati. U Crkvi je mnogo onih koji svakodnevno tiho i vjerno grade povjerenje, pomažu ljudima, stvaraju prostor susreta, mole, služe i naviještaju evanđelje. I to je lice Crkve. Rekao bih: to je njezino najdublje lice."

Što je s onim drugim licem, inzistiram. "Ako netko svoju crkvenu službu koristi za podjele, tad ne djeluje u skladu s evanđeljem. Naša kršćanska riječ ne smije postati još jedan glas u općoj svađi. Ona bi trebala biti riječ istine, ali istine izgovorene u ljubavi, poniznosti i odgovornosti za zajedništvo", kaže mi Uzinić.

Na moju primjedbu da je [Katolička crkva u Hrvatskoj](#) politizirana i da se upušta u političke sukobe, kaže kako razumije takve kritike jer ih potiču pojedinačni istupi iz kojih se stječe dojam da se Crkva previše približila nekoj političkoj opciji. "Takve pojave postoje i one nisu dobre. Crkva se mora čuvati toga da bude uvučena u stranačku politiku ili da se poistovjeti s bilo kojom političkom stranom."

Sakralizacija politike

No nije krivnja za to uvijek na Crkvi, tvrdi Uzinić. "Kod nas je i veći problem to što se politika i političari bave Crkvom, pokušavajući je upotrijebiti za svoje interese, nego što se Crkva bavi politikom. I jedno i drugo je pogrešno: Crkva ne smije biti politički instrument niti politika smije biti sakralizirana", čvrsto razdvaja nadbiskup.

Pitam ga zašto vrh Crkve, kojemu izleti u politiku nisu strani, ne progovori protiv rehabilitiranja [ustaša](#) i relativiziranja njihovih zločina. Promptno uzvraća osudom svih pokušaja rehabilitacije bilo kojeg zločinačkog režima i svakog relativiziranja zločina.

"To nije samo pitanje politike ili povijesne interpretacije, nego pitanje poštovanja prema žrtvama i pitanje moralne vjerodostojnosti društva, pa i Crkve. Ona ima moralnu odgovornost pridonositi čišćenju povijesnog pamćenja. To znači da joj je moralna dužnost pomoći društvu da se u istini suoči s prošlošću i da se svim žrtvama iskaže poštovanje."

Oba režima, a posebno jedan

No nadbiskup nudi nijansirani pogled nego što ga je sugeriralo moje pitanje. "Mislim da glavni problem [Crkve u Hrvatskoj](#) nije rehabilitacija i relativizacija ustaškog režima, nego neujednačen odnos prema žrtvama tog režima i onog komunističkog koji je uslijedio", kaže Uzinić. Podsjeća da su ljudi iz Crkve, i sama Crkva, u [komunizmu](#) bili više progonjeni i da se o tome dugo nije smjelo govoriti.

"Ali ta činjenica ne može biti razlog da budemo nedovoljno jasni kad je riječ o zločinima ustaškog režima. Osobito trebamo paziti da se ne bi stvorio dojam simetričnog prebrojavanja ili natjecanja u žrtvama. Zato nam treba pamćenje koje ne prešućuje zločine 'naše strane' i ne koristi zločine 'druge strane' za nove podjele. Volio bih da mi u Crkvi u tome budemo još jasniji i vjerodostojniji."

Dotaknuli smo se i odluke gradske vlasti [Zagreba](#) da promijeni ime ulice nazvane po [Ivanu Evandelisti Šariću](#), [vrhbosanskom nadbiskupu](#) u doba [Drugog svjetskog rata](#). "To je dobar primjer koliko nam je još uvijek teško suočiti se s vlastitom prošlošću", primijetio je Uzinić.

Nadbiskup nedostojan ulice

Tvrđi da Šariću treba pošteno priznati zasluge za našu kulturu, osobito zbog njegova prijevoda [Biblije](#) na hrvatski jezik. "To je vrijedno i to ne treba brisati! Ali nešto je posve drugo kad se po nekoj osobi imenuje javni prostor: ulice i trgovi nisu samo mjesta sjećanja, nego i javnog iskazivanja časti. A o nadbiskupu Šariću nije moguće cjelovito govoriti, a da se ne spomene njegova ozbiljno kontroverzna političko-povijesna uloga u vrijeme [Nezavisne Države Hrvatske](#)", jasan je Uzinić.

Ulica nikad nije ni trebala nositi njegovo ime, dodaje. "Da se prije donošenja te odluke vodilo računa o cjelini Šarićeve biografije, vjerojatno se danas ne bismo našli u ovoj polemici. Ona sad, nažalost, ponovno postaje povod za podjele, umjesto za ozbiljno suočavanje s prošlošću."

Nadbiskup Mate Uzinić

MARKO MIŠČEVIĆ

[Riječka nadbiskupija](#) nedavno je najavila da u [procesiji](#) svetog Vida, zaštitnika [Rijeke](#), ubuduće neće sudjelovati zastave braniteljskih udruga i vojnih postrojbi jer su se u ovogodišnjoj procesiji pojavili [ustaški natpisi](#) i [nacistička obilježja](#).

'Osjećam se osobno odgovornim'

“Zloupotrijebili su procesiju i sudjelovali u njoj s neprimjerenim simbolima, uključujući simbole totalitarnih i zločinačkih ideologija. To je neprihvatljivo”, objašnjava Uzinić. “Pogriješili smo što o tome nismo unaprijed vodili računa kad smo prihvatili prijedlog našeg Odsjeka za pastoral branitelja. Za to se osjećam osobno odgovornim. Ova odluka je moj način preuzimanja odgovornosti”, kaže riječki nadbiskup.

“Ne želim dopustiti da se crkvena procesija koristi za rehabilitaciju ili normalizaciju simbola koji nemaju nikakve veze s evanđeljem, vjerom i dostojanstvom čovjeka. Želim svima, pa i sebi samome, još jednom posvijestiti da svaka procesija, pa tako i ona svetoga Vida, mora biti vjerski čin, molitveni hod i znak zajedništva, a ne prostor podjela i ideoloških poruka.”

Nije to jedini problem s kojim se susreo Uzinić. Slučajevi u kojima su [svećenici seksualno zlostavljali mlade](#) otkriveni su i u njegovoj nadbiskupiji.

Na strani žrtve, a ne počinitelja

“Žao mi je zbog svake žrtve i zbog svake rane koja je time nanesena: najprije osobama koje su pretrpjele zlostavljanje, a onda i zajednici Crkve i društvu. Ne želim ulaziti u pojedinačne slučajeve ni u detalje postupaka koji su u tijeku, prije svega zbog zaštite žrtava i poštovanja prema nadležnim civilnim i crkvenim tijelima. No mogu jasno reći načelo: Crkva mora biti na strani žrtava, a ne počinitelja.”

Crkva mora učiniti sve u svojoj moći da se žrtve zaštiti i sasluša, da im se pruži podrška, a počinitelji sankcioniraju i onemoguće u ponavljanju zločina, kaže nadbiskup.

“Najvažnije je da nema zataškavanja, umanjivanja ni prebacivanja odgovornosti na žrtve. Nitko tko se obraća Crkvi ne smije se osjećati nezaštićeno, nevažno ili krivo zbog onoga što je pretrpio. Zlostavljanje se često događa upravo kroz zloupotrebu povjerenja, duhovnog autoriteta i ovisnosti žrtve o osobi ili zajednici.

Svjesni smo da nikad ne možemo sa stopostotnom sigurnošću reći da se nešto takvo više nikad neće dogoditi. Ali upravo zato moramo stalno raditi na prevenciji, edukaciji, jasnim pravilima, odgovornom postupanju i stvaranju kulture u kojoj se zlostavljanje ne skriva, nego prijavljuje, sprječava i sankcionira. Crkva mora biti sigurno mjesto. Kad to nije, tad je dužna najprije stati uz ranjene, tražiti istinu i učiniti sve da se zlo ne ponovi.”

Zabrana pobačaja nije rješenje

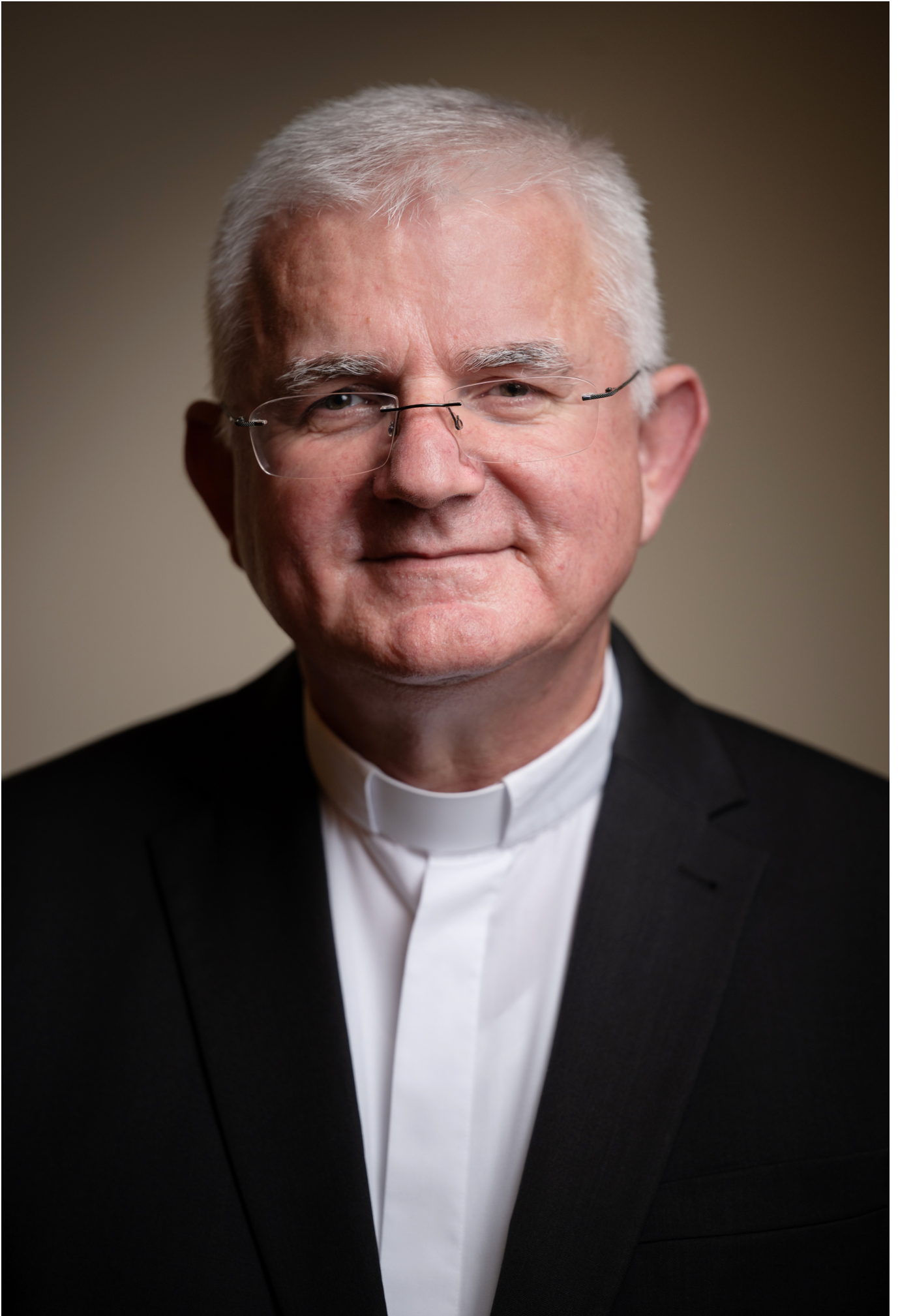
Uzinić je nedavno napravio neuobičajen korak: vjernike koji su svake prve subote u mjesecu [klečali na trgu](#) pred katedralom i molili [krunicu](#) pozvao je da molitvu nastave u katedrali. “Ne dovodim u pitanje njihovo pravo na javnu molitvu, ali smatram važnim molitvu sačuvati od politizacije, konfrontacije i svega što bi moglo zasjeniti njezin pravi smisao. Zato sam ih pozvao na molitvu u katedralu, koja je posebno mjesto crkvenog zajedništva. I ostajem pri tom pozivu.”

Njegova primjedba da ovaj problem ne bi riješila ni [zabrana pobačaja](#) izazvala je mnogo negodovanja. Objašnjava da time nije htio reći da je [pobačaj](#) prihvatljiv. “Dapače, mislim upravo suprotno. No riječ je o teškom moralnom i ljudskom pitanju i mi se ne smijemo zadovoljiti samo zakonskom zabranom kao jednostavnim odgovorom. Zakon sam po sebi — bez promjene svijesti, bez odgoja za odgovorno roditeljstvo i bez stvarne društvene i osobne podrške ženama — ne može ukloniti razloge zbog kojih se žene odlučuju na pobačaj”, kaže Uzinić.

“Mi u Crkvi pobačaj smatramo moralnim zlom jer vjerujemo da ljudski život treba štititi od njegova početka. Ali ako se svijest o vrijednosti života ne mijenja, ako žena ostaje sama, u strahu, pod pritiskom, bez podrške partnera, obitelji, društva i institucija, tad zabrana sama po sebi ne bi riješila problem. Pobačaji bi se nastavili događati ilegalno, a time bi se dodatno ugrozile i žene, koje su vrlo često i same žrtve okolnosti, pritisaka, napuštenosti ili nasilja.”

Zaboravljena odgovornost muškaraca

Kad se govori o pobačaju, često se govori o ženinu izboru, a premalo o stvarnim iskustvima žena koje su nerijetko suočene sa strahom ili bezizlaznošću, napominje nadbiskup. “Ako se u pobačaju vidi jedini izlaz, tad se cijelo društvo mora zapitati: Gdje smo zakazali? Jesmo li ponudili stvarnu alternativu? Jesmo li ženama i parovima dali sigurnost, podršku, zaštitu, smještaj, pomoć u trudnoći i nakon rođenja djeteta? Jesmo li dovoljno govorili i o odgovornosti muškaraca?”

Postoji, dodaje nadbiskup, i drugi razlog zašto zabrana pobačaja nije rješenje. “Živimo u pluralnom i sekularnom društvu u kojemu ne dijele svi naša kršćanska uvjerenja o ljudskom životu od začeca. Mi ta uvjerenja ne smijemo skrivati; naprotiv, trebamo ih jasno iznositi, obrazlagati i svjedočiti. Naravno, možemo raspravljati o korisnosti ili nekorisnosti nekih manifestacija kojima to neki od nas čine. No istodobno moramo biti svjesni da u pluralnom društvu nije dovoljno reći: To je naše uvjerenje i zato mora postati zakon!”

Umjesto toga, vjeruje Uzinić, valja tražiti načine kako o tome razgovarati u javnom prostoru i graditi širi društveni konsenzus za zaštitu života i pružanje pomoći. “Tu vidim problem s radikalnim zahtjevima koji ne ostavljaju prostor ni za kakav razgovor. Ako kao [kršćani](#) unaprijed odbijemo svaku raspravu osim potpune zabrane, riskiramo da se sami isključimo iz procesa u kojemu bismo mogli pomoći da zakon — i kad ne može biti onakav kakav bismo mi željeli — bude barem manje štetan.”

Za koga navija Gospa

Razgovarajući usred [svjetskog prvenstva](#) nismo mogli zaobići temu [nogometa](#), a Uzinić mi je rekao da je gledao sve utakmice [Hrvatske](#) i [Bosne i Hercegovine](#). Odmah sam mu spomenuo kritiku koju je splitski svećenik [Ante Žderić](#) uputio [Zlatku Daliću](#) zbog toga što nogomet stalno povezuje s vjerom. [Gospa](#) ne navija za Hrvatsku!, [poručio je](#) don Ante izborniku.

Nadbiskup kaže da razumije opasnost na koju upozorava Žderić. “Vjeru se ne smije pretvarati u nacionalnu ideologiju, niti Boga i Gospu prikazivati kao navijače bilo koje reprezentacije. Bog nije protivnik drugih naroda i drugih reprezentacija. Nacija nije od Boga izabrana u smislu da bi bila vrjednija od drugih naroda. U tom smislu svako sakraliziranje [sporta](#), [nacije](#) ili pobjede može biti opasno”, kaže Uzinić.

Napominje da to sigurno ne rade svi vjernici koji navijaju, pa se treba čuvati generalizacija. “[Molitva](#) u sportu, ako je ispravno shvaćena, može pomoći sportašu da bude sabran, ponizan, odgovoran i pošten; da dâ najbolje od sebe; da se u pobjedi ne uzoholi, a u porazu ne obeshrabri; da poštuje protivnika, suigrače, suce i navijače. U tom smislu vjera može pomoći sportu da ostane ljudskiji”, tvrdi riječki nadbiskup.

Manji i veći Hrvati i katolici

Prema nogometnom izborniku dosta je popustljiviji nego don Ante Žderić. “Ne mislim da izbornik Dalić i naši igrači nužno shvaćaju molitvu na način da bi Bog trebao navijati za Hrvatsku ili pobijediti naše protivnike. Vjerujem da je kod mnogih od njih riječ o iskrenoj vjeri. Zlatka Dalića sam osobno doživio kao iskrena vjernika, osobito prigodom susreta s papom [Lavom XIV](#), kad se pridružio audijenciji [NK Rijeka](#) kao i ja.”

Navijanje nas je dovelo na temu [domoljublja](#), pa sam nadbiskupa pitao zašto je nedavno osjetio potrebu ponovno javno objašnjavati da povezivanje domoljublja s katoličanstvom nije dobro ni za društvo ni za demokraciju, nigdje pa ni u Hrvatskoj. “Nije problem u domoljublju”, spremno odgovara.

“Zdravo domoljublje znači ljubav prema vlastitu narodu, kulturi, jeziku, zemlji i odgovornost za opće dobro. Problem nastaje kad se počne stvarati dojam da je netko veći Hrvat zato što je veći katolik. Ili obrnuto, da je netko manje Hrvat zato što nije katolik ili ne dijeli određeni oblik katoličkog identiteta. To nije dobro za hrvatsko društvo jer iz društvene zajednice isključuje sve one koji ne pripadaju toj slici: građane koji nisu [katolici](#), pripadnike drugih vjera, agnostike, [ateiste](#), ali i katolike koji politički drukčije misle.”

Crkva zagovarateljica migranata

Takvo poistovjećivanje samo produbljuje već postojeće podjele. “Demokratsko društvo mora moći uključiti sve svoje građane, neovisno o njihovoj vjeri, svjetonazoru ili političkoj pripadnosti. To je još problematičnije za Crkvu jer naše poslanje nije ostvarivati političke, nacionalne ili domoljubne ciljeve nego svjedočiti evanđelje [Isusa Krista](#) i služiti spasenju svih.”

Nadbiskup Mate Uzinić

MARKO MIŠČEVIĆ

Tema o kojoj je papa Lav XIV. govorio za nedavna posjeta [Španjolskoj](#) bio je odnos društva prema [migrantima](#) koji dolaze u [Europu](#). Nadbiskupa Uzinića ohrabrile su papine poruke, ali i njihovo prihvaćanje u španjolskom društvu.

“Tamošnji kontekst je zanimljiv. Za razliku od većeg dijela Europe, u Španjolskoj prevladava afirmativan stav vlasti prema migrantima. Nedavno je tako donesen zakon koji omogućava pravnu legalizaciju oko milijun migranata. Iznimno važnu ulogu u zalaganju za taj zakon imala je upravo Crkva, što je španjolske biskupe dovelo u otvoreni konflikt s vodstvom [Voxa](#), desnopopulističke stranke”, priča Uzinić.

Čovjek u potrebi neće nauditi

Lav XIV. susreo se na [Kanarima](#) s migrantima i ljudima iz udruga koje im pomažu. “Papa se, između ostalog, referirao na zemlje tranzita koje su, rekao je, pozvane zaštititi ranjive osobe i ne ostavljati ih u rukama kriminalnih mreža. Pozvao je države da uvode sigurne i legalne putove za migrante, na što je ranije često apelirao i papa Franjo”, ističe nadbiskup. Te poruke izravno se tiču Hrvatske, tranzitne zemlje na čijim granicama se događaju brojne tragedije, a migranti stradaju u rukama kriminalnih mreža.

“Jasno je koliko nam je papin poziv važan. Hrvatska ne uvodi takve putove i daje jako mali broj [azila](#), upozoravaju organizacije koje kod nas djeluju u korist migranata. Zbog manjka solidarnosti i zbog upućenosti samo na sebe, u nama postaje sve jači strah da će nam drugi naškoditi. Kad se damo voditi strahom i predrasudama, postajemo nesposobni pored sebe vidjeti čovjeka u potrebi. S kršćanskog aspekta to je tragedija”, naglašava Uzinić.

Dobro, pitam ga, ima li vrh Crkve u Hrvatskoj uopće stav o migrantima i migracijama, s obzirom da se o tome nikad ne izjašnjava? Je li naša Crkva iskreno prihvatila naglasak na socijalnoj osjetljivosti, siromaštvu i uključenosti koji je promovirao Franjo, a dosljedno nastavlja Lav? “Nije moguće jednoznačno odgovoriti na to pitanje”, kaže Uzinić.

Krist i strani radnik

“Ima u Crkvi u Hrvatskoj onih koji su te naglaske pape Franje i pape Lava iskreno prihvatili i nastoje ih živjeti. Ima i onih koji se s njima teže nose ili ih ne prepoznaju kao bitne za kršćanski život. I jedno i drugo dio je naše crkvene stvarnosti”, iskren je Uzinić. Posebno ističe vrijedan rad [Isusovačke službe za izbjeglice](#).

“Siromašnima, bolesnima, osamljenima, starijima, obiteljima u poteškoćama i svima koji se osjećaju isključeno pomažu i [Caritas](#), brojne župne i redovničke inicijative te mnogi ljudi koji to rade tiho i svakodnevno. To je važno vidjeti i ne smijemo to zanemariti.”

Nažalost, to nije cijela slika. “Među nama ima i onih koji na migrante, [strane radnike](#) ili druge ranjive skupine gledaju kao na problem, prijetnju ili opterećenje. Takav pogled nije u skladu s evanđeoskim pogledom na čovjeka. Ne možemo se pozivati na Krista, a istodobno zatvarati srce pred onima s kojima se on u evanđelju tako jasno poistovjetio: gladnima, strancima, bolesnima, siromašnima i odbačenima”, podsjeća nadbiskup Uzinić.

Živi što naviještaš

To Kristovo poslanje služenja čovjeku temeljna je zadaća [Katoličke crkve](#), podsjeća Uzinić. “Crkva bi morala biti zajednica otvorenih vrata u kojoj se ljudi s različitih političkih pozicija mogu susresti, čuti jedni druge i ponovno otkriti da nisu neprijatelji, nego braća i sestre.”

Crkva treba prokazivati ono što nije dobro, ali ne smije upasti u zamku. “Moramo biti vrlo pažljivi da Isusa Krista i evanđeosku istinu ne svedemo na istinu jedne strane, jedne ideologije, jedne povijesne interpretacije ili jednoga političkog tabora. Evanđeoska istina ne svjedoči se podjelama i mržnjom, nego ljubavlju, praštanjem, pomirenjem, služenjem, brigom za slabe i poštovanjem dostojanstva svakog čovjeka.”

Svakoj crkvi, pa tako i Crkvi u Hrvatskoj, najveći izazov je vjerodostojnost. “To znači da ono što naviještamo drugima najprije sami živimo. Tome bih dodao i izazov prenošenja vjere u pluralnom i sekularnom društvu. Mi još uvijek često funkcioniramo po starim postavkama: ili iz pozicije Crkve koja je dominantna u društvu ili iz pozicije Crkve koja se stalno mora braniti od neprijateljskog okruženja. Današnje društvo od nas traži drukčiju prisutnost: manje oslanjanja na društvenu moć, a više vjerodostojnog svjedočenja; manje zatvaranja u vlastite krugove, a više sposobnosti susreta, dijaloga i služenja.”

Stare mržnje ostavimo iza sebe

Tu može pomoći ono što opća Katolička crkva sebi daje kao ključni zadatak u današnjem svijetu — da bude misionarska i sinodalna Crkva. “Misionarska je Crkva koja nije zatvorena u sebe nego koja izlazi, svjedoči i služi. Sinodalna je Crkva koja uči slušati: Boga, jedni druge i stvarnost u kojoj živi. To ne znači da se istina oblikuje većinom glasova, nego da do odgovora na izazove našega poslanja dolazimo kroz međusobno slušanje, zajedničko razlučivanje, teološku refleksiju i, na kraju, prosudbu crkvenog učiteljstva.”

Na kraju razgovora nadbiskup Uzinić poslao je poruku građanima Hrvatske bez obzira na njihovu vjeru ili političko opredjeljenje. “Želio bih pozvati da pokušamo ostaviti iza sebe stare podjele i mržnje koje nas predugo opterećuju. Ne tako da zaboravimo istinu, ili da relativiziramo ono što je bilo zlo, nego tako da ne dopustimo da nas prošlost trajno zarobi i onemogući nam graditi budućnost.” Zato nadbiskup apelira na svakoga da se potruži svoje posebnosti, svoja uvjerenja i svoje darove ugrađivati u naše društvo.

“Da se ne vodimo samo pitanjem kako što više uzeti, a što manje dati, nego da se pitamo što možemo darovati: obitelji, zajednici, društvu, budućim generacijama. Pokušajmo biti ljudi u pravom značenju te riječi. Pokušajmo i u drugima ne vidjeti samo ono loše, nego prepoznati i dobro. Razlike među nama nisu nužno prijetnja. One mogu biti bogatstvo, ali samo ako se međusobno prihvatimo i ako nastavimo hodati zajedno. To ne znači da se moramo u svemu slagati. Ali znači da jedni druge ne smijemo vrijeđati ni isključivati.”

Čuvanje prirode, društva i povjerenja

Treba, kaže, više misliti i na budućnost. “Ova lijepa domovina nije nam dana kao vlasništvo kojim možemo raspolagati kako hoćemo, nego kao dar i odgovornost. Nemamo je pravo uništiti – ni prirodu, ni društvo, ni povjerenje među ljudima. Pozvani smo od nje uzeti ono što nam je potrebno za život, ali i dati ono što možemo, kako bismo primljeno obogatili i predali onima koji dolaze nakon nas.”

To vrijedi i za naše odnose sa susjedima. "Bez obzira na tešku povijest trebamo tražiti put pomirenja. To ne znači zaboraviti žrtve niti umanjiti zločine. Ali znači ne kolektivizirati krivnju, ne živjeti od neprijateljstva i ne dopustiti da budućnost bude talac prošlosti. U svijetu koji postaje sve nesigurniji spasit će nas više povjerenja, više pravednosti, više solidarnosti i više prijateljstva. Spasit će nas sposobnost da jedni u drugima više ne gledamo prijetnju i neprijatelje, nego ljude, susjede, braću i sestre", zaključio riječki nadbiskup Mate Uzinić.

[Katolička crkva, Katolička crkva u Hrvatskoj,](#)
[Mate Uzinić, Riječka nadbiskupija,](#)

 Poklonite članak

Možda ste propustili

Njihov život od Beograda, preko Londona i Amerike, do zadnjeg Kralja Leara na Brijunima

Davor Špišić

 18

Marijana Mikulić otkrila što jede: Ovo je jelo kojem se uvijek rado vraća, zasitno je i nutritivno dobro izbalansirano

Story

 0

Urnebesno. Hedl došao popratiti Plenkovićev dolazak na večeru kod pijanog načelnika. Kad je to čuo, šef HDZ-a sve naprasno otkazao

Drago Hedl

 61

Djeca klana Todorić: Iva se razvela, Ante je dobio dijete s poslovnom partnericom, a Ivan je 7 godina ljubio pjevačicu

Story

 0

Pronašli smo curicu s čuvene fotke. Prije 10 godina prosvjedovala za bolje obrazovanje, sada za njime traga u inozemstvu

Dora Kršul

6

TELEGRAM

Vijesti

Vijesti
Politika&Kriminal
Komentari
Biznis&Tech
Velike priče
Život
Kultura

Najnovije

Rat u Ukrajini
Hrvatska
Zagreb
Split
Rijeka
Osijek

Magazin

Telesport
Super1
PitanjeZdravlja
OpenSpace

Pratite nas

Facebook
YouTube
Instagram
TikTok
Twitter
WhatsApp
RSS

Plus

Pretplata za fizičke korisnike
Pretplata za poslovne korisnike
Pošaljite nam vijest
Impressum
Oglašavanje
Kontakt
Uvjeti korištenja
Pravila privatnosti
Postavke kolačića

Sva prava pridržana © 2026 Telegram Media Grupa d.o.o.